

Notes sobre'l parlar d'Eivissa i Formentera

Entre les illes d'Eivissa i Formentera poden comptar-se uns 25,000 habitants. La primera estava dividida fins fa poc en cinc *curtions*, que han passat a ésser ajuntaments : *Curtó d'es Pla de Vila*, *Curtó de Santa Eularia o del Rei*, *Curtó de Balanzat*, *Curtó de Pormai*, *Curtó de les Salines*. L'extensió és d'uns 572 km. quadrats i té uns 170 km. de perímetre.

Formentera forma un sol municipi, que no arriba a 3,000 habitants. Al centre de l'illa hi ha un puig nomenat *La Mola*. Sota aquest hi ha unes quinze o vint cases que constitueixen l'únic nucli de població. Tots els llinatges de les famílies de Formentera procedeixen d'Eivissa.

*

Exposada l'illa d'Eivissa durant segles a les incursions dels alarbs, no podia ésser un nucli de cultura. En els arxius municipal i de la Seu no hi falten, però, documents escrits en català, els quals se proposa fer conèixer l'il·lustrat sacerdot Mn. Isidre Macabitx.

L'estudi de llur parlar sembla no haver preocupat als eivicens fins molt recentment. No hi ha actualment sinó algunes cançons populars eivissenques publicades per en M. Aguiló en el *Romancer* i d'altres donades a conèixer per l'arxiduc Lluís Salvador dins l'obra monumental *Die Balearen* (vol. I) i en l'edició castellana *Las Baleares, Las Pythiusas* (toms I i II, 1886); alguns escrits en dialecte d'Eivissa han estat publicats en *Los Archivos de Ibiza, revista histórica mensual* (1902-1904).

El primer treball donant a conèixer l'eivicenc fou l'interessant comunicació, de Mn. V. Serra i Orvay, *Apreci en que es tenyuda a Eyvissa la llengua propia, Congrés de la Llengua Catalana*,

pàg. 183-185 (vid. *Estudis Universitaris Catalans*, IV, pàg. 378), i últimament un *Vocabulari eivicenc-castellà* d'A. Pérez Cabrero, *Ibiza*, pàg. 141-143.

En la meva curta estada a l'illa, no essent-me possible estudiar a fons l'eivicenc, vaig concretar-me a transcriure una cançó popular segons la pronúncia del ja citat M. I. Mn. Vicent Serra i Orvay, i demanar un qüestionari d'uns 3,000 mots a D. Tomàs Costa i la flexió d'uns 25 verbs a uns joves seminaristes. Per Formentera vaig transcriure algunes cançons populars de na Rita Escandell, de setanta anys, que ha viscut sempre en aquesta illa, i una llista d'uns 300 mots.

La transcripció fonètica de les dites cançons dóna lloc a nombroses i interessants observacions sobre elisions, assimilacions i altres fenòmens, de què pens fer l'estudi més endavant. Deixant per a llavors la publicació de les meves transcripcions, em limit avui a donar una idea del dialecte exposant-ne els principals caràcters fonètics i morfològics.

*

FONÈTICA

VOCALS¹

i : la *i* tònica del llatí s'ha conservat en l'eivicenc. En alguns casos tendeix a una *í* molt tancada. La seva articulació es fa sens tenir els queixos tivants : *díq*, *fíre*, *ví*, *rékuyí*, *kébrít*, *pulí* (cavall, mul o ruc petit.)

Entre les dues vocals *a* i *e* s'intercalà sovint el sò fricatiu *y* : *pusyé* posseeix; PATELLA > (*paella*) *pøyéll*. Aquesta *y* ha tingut tanta influència sobre la vocal precedent en alguns casos que l'ha fet venir a *i*: CRATICULAS (*graelles*) > *greyélls* (Vich), *grílls* en eivicenc.

Es molt probable que l'*i*, com l'*u*, hagin exercit influència

1. Donada la forma merament expositiva d'aquest estudi, ometem tota referència a treballs d'investigació lingüística.

sobre la vocal precedent, encara que, per venir tota o àtona a *u*, no pot veure's clarament. En *Eiviça* > EBUSSA (cat. mall. *Iviça*), la *i* pretònica s'ha d'atribuir a l'influència de la vocal tònica.

É : la è lliure esdevé regularment é com en mallorquí; però en molts casos esdevé é com en cat. oriental, i en alguns é : PINU VERU > *pí vé* pi pinyer; *pérē* pera; *vénē* vena; RADICE > *rēl*; REMU > *rēm*; *péséle* pesseta; TEPIDA > *tébē* per evolució popular; CANDELA > *kendéle*; *véles* vetes; *eréne* i *eréne* arena, en un mateix subjecte; *pégē* pega; etc. La è sols la troben en tres TRES; *pere* PARIETE.

Per la è travada tenim els mateixos resultats que quan és lliure : è, é i é : SAGITTA > *sejítē* llamp; *péjēs* pagès; VIRIDE > *vérēt*; *reíne* reina; *bérséle* cuc petit; *euvéye* ovella; *vékéts* caragols; *truncít* tronxo petit; *pinyéts* pinyons de pi bort; *fret* fret; *dréts* dreta; *péri* parell; *fiéte* filla. — LIGNA > *léng*; CRESCERE > *kréce*; *jinébre* ginebre; *féje* fetge; *suvin* sovint; *eket* aquest. — *fecéte* feixa petita; *kestenétes* castanyetes; *gurinét* porcell petit; *engélet*, *turisét* anyell petit.

Sembla notar-se una tendència de la è a devenir é en l'eivicensc. En la primera i segona persona del plural hi ha fluctuació entre -ém i -ém : *kenterém* i *kenterém*.

È : la è lliure en eivicensc se troba representada constantment per é : COELU > *síl*; GELU > *jél*; GERULA > *jére*; TEGULA > *téulē*; PEDE > *péu*; *juzép*, Josep; però LEPOREM > *lébre*. La è travada generalment esdevé é : VESPA > *géspe*; FESTAS > *festés*; TEMPUS > *téms*; setembre; nuvembre; érb; però SEPTEM > *sét*; diset; ivern; kuréme; jéndre; divéndres.

Davant de l è devé constantment é : PELLE > *péj*; SELLA > *séle*; kedel grill cadell; *funel* cul de l'arna de les abelles; *turnel*; *pursel* porc petit; *irunéts* oronelles; *védel* vedell.

En MELLE tenim *mél* mel d'abelles; però *mél* per la reina de círerer o pruner.

Davant CT > *it*, la è combinada amb l'element palatal següent dóna i : LECTU > *lit*.

A : la A tònica, lliure i travada, té un sò que varia entre palatal o velar segons que va precedida de consonants que tinguin l'articulació palatal o velar : *perdunáu*, *dévan*, *káz*, *gurdád*, *pár*, *privát*, *vuléntát*, *kézad*, *kriá*.

A + CT > ét; -ARIU > i; -ARIA > érə : FACTU > fit; LACTE > lét; brègə, bərigérə, sumérə, gəliné, primé. El canvi de á en i que té lloc en mallorquí darrera k i g, és estrany a l'eivicenc.

ò : la ò lliure i travada se conserva : bónəs; dizòus; móly mola; kóvə cove; SOLU > sól la terra; tòk toc; grézòl gresol; — fòrt fort; fónt, pónt, kòl, kórdə, etc.

La ò combinada amb una palatal següent dóna úi i si és inicial vúi : COCTU > kúit, * VOCITU > búit, OCTO > vúit (però OCULOS > úis). Cp. en sil·laba àtona, OCTUBRE > vúitúbre (mall. ant. vuytubri).

ó : la ó lliure i travada la trobem sempre representada per ó: JUVENE > jòvə; sóm; emór; sófrə; dòs; mejó el germà més gran; fórn; fórk la mida del dit pols a l'index; ónzə; góst agost; TUTTA > tòtə.

ó + CE > éu en VOCE > véu; CRUCE > kréu. Aquesta evolució sembla ésser resultat d'una regressió equivocada. Al costat de véu, kréu, tenim nòu nou < NUCE.

U : la u s'ha conservat en l'eivicenc : PRUNAS > prúnes; MATURA > madúrə; UNU > un; LUNA > lúnə; FUMU > fúm; MURTA (cl. MYRTA) > mürtlə; però tenim * EBUSSA > éivísə (cat. mall. ivísə). — A gósə català correspon kúsə en eivicenc (Cp. kis, kisó, cadell).

Canvi d'accent : En alguns mots s'observa la reculada o l'avancament de l'accent. No obstant, sembla que en l'eivicenc no existeix pas la tendència a fer-lo regular o avançar : fléute flauta; tèbák tàvac (els eivicens nomenen pota el nostre tabac, i es conrea en la mateixa illa); frígulə farigola; gelfó golf de la porta; ámek mac.

Vocals àtones : Les vocals àtones no presenten cap característica diferent del català oriental : La a i e es confonen en un só comú ə : migráñə migranya; bòləs bullofes; ròyə ronya; kórdə corda; órə hora; kétörzə, etc. Cap diferència observem quan les vocals àtones van precedides d'una palatal o quan la vocal tònica és una o. La i sembla que ha influit sobre la vocal precedent: guri garri. En canvi sembla que la é ha influit sobre la i en gènèvət ganivet.

L'u àtona de VIDUU, esdevinguda en català en contacte de la

vocal tònica (*viudu*), torna *l* per falsa regressió en eivicenc : *vildu*.

La *o* àtona en qualsevol posició que sigui ha vingut a *u* : *vulēu*, *subrāt*, *funēmēn*, *vuluntat*, *rēkurdāt*, *purtā*, etc.

La *-A* desapareix sempre que va precedida de *i* àtona : *sikī* rodera; *sāri* sarrió (de sarria); *infánsi* infància; *gábi* gabia; *cindri* cindria.

CONSONANTS

La **P** i la **B** inicials se conserven quasi sempre. Entre vocals la **B** torna *v* i la **-P-** es tramuda en *b* : *çivísę*; *çuvéyę* ovella; *trubá*, *sebę*. La **P** devé *m* en *m̄stenágę* pastenaga i torna *f* en *çufírse* ajupir-se. La **B** alguna vegada es canvia en *m* : *r̄emulkásę* revolcar-se; *ermesánę* herba sana.

La **V** i la **F** inicials se conserven, però entre vocals la **F** > *v* i la **-v** > *u* : *kúfins* cofins (amb canvi d'accent); *kóvęk* cove (Cp. *gr̄ívę*, cat. garrofa); *NEVE* > *néu*, *NOVEM* > *nóu*. La **V** > *b* en VOCITU > *búit* al costat de OCTO > *vúit*.

Algunes vegades la **V** inicial o intervocàlica se canvia en *g*: *VESPA* > *géspe* vespa; *PAVU* > *págu*.

La **D** i la **T** inicials se conserven constantment; però en posició intervocàlica la **D** és suprimida i la **T** esdevé *d* : *FIDARE* > *fiá*; *VITELLU* > *v̄dil*; *klepádę*; *kuřejádę* xurriaques de llaurar; *MURATA* > mall. i eiv. *murádę* muralla. Tenim en canvi germ. *BRIDA* > mall. i eiv. *bríłę* (cat. *brídę*). El procés de *d* > *l* no sé si s'ha d'expliar per la caiguda de la **-d-** i la subsegüent intercalació d'una *y* entre les dues vocals esdevingudes en contacte, *y* que després ha tornat *l*, o si més bé s'ha d'admetre un desplegament de *d* cap a *l* i d'aquí cap a *l*. — A l'esdevenir final la **D** es tramuda en *u* : *PEDE* > *p̄ęu*. *-T* > *u* en *FRETU* > *fręu*.

La **S** intervocàlica torna *z* : *r̄ozę*, *kózę*, etc. Darrera consonant la **S** conserva el seu valor sord : *pr̄isęk* * *pérsec*. En alguns casos **S** se canvia en *r* : *ELEMOSYNA* > *limörne*. — La **-ss-** > **-s-** : *fósę* fossa, etc.

La **L-** esdevé *l-* com en totes les terres de la llengua catalana: *lúm*, *lök*, etc. Però en alguns casos trobem el resultat *j* : *LIBRELLU* > *jibréł* i al revés trobem també la *j* canviada en *l* : *sántę* *letrúdis*, Santa Gertrudis (nom d'un poble d'Eivissa).

La *l* es canvia de vegades en *r* i viceversa : SIROCCU > *ɛglík* vent sud-est; *pérá* pelar < PILU; *muriñádə* molinada (ço que surt de les piques de l'oli que s'escorre). — En alguns casos observem l'introducció d'una *r* que no és ni històrica ni fonètica : *glikráts* alicates.

El nexe -RL- esdevé *ll* : *pɛllə* perla; *pɛllá* parlar; *buskállu* buscar-lo.

Consonants nasals : La forta influència de les nasals que pot observar-se en el vocalisme mallorquí no és coneguda en l'eivicenc : la *m* i *n* es conserven sien inicials, intervocàliques o finals. La *m*- ve a *b* en *bateʃlúç* matafaluga. La *n* ve a *l* en NIVELLU > *livíl* nivell. La *n* entre vocals i davant d'una *i* desapareix en *muimén* moniment; esporàdicament la trobem representada per *g* en *espúrgə* espurna. — Al devenir final la *n* desapareix algunes vegades introduint-se altres sense raó etimològica: COPHINOS > *kóvəks*; en canvi *árbrəns* arbres.

La *c* davant de vocal posterior la trobem conservada; davant de *e*, *i* esdevé *s* : CASA > *kázə*; COPHANU > *kóvəs*; CENTU > *sén*; COELU > *síl*. Comparin-se, no obstant, CIMICE > *cíncə*; *cíndri* cindria, etc.

La *g* davant de vocal posterior conserva el seu valor llatí; davant de *e*, *i* esdevé *j* : GALLINA > *gelínç*, AUGUSTU > *góst*, GELU > *jíl*, GENERU > *jéndrə*. La *j* torna *j* : JUVENE > *jóvəs*.

Entre vocals tenim la *G* convertida en *v* en *embuvá* embogar.

La *ll* fa constantment *l* : PELLE > *pɛl*; VITELLU > *vɛdɛl*; SELLA > *sélf*; GALLINA > *gelínç*.

Els nexes CL, LÍ fan *y* o *i* : OLEASTER > *uyástre*, (però *oli* < OLEU); ALIU > *ái*; FOLIA > *fúye*; OCULU (> OCLU) > *új*, OVICULA > *euvéye*, PARICULU > *pérí*. Darrera *i* la *y* o *i* desapareix : FILIU (> *fi*) > *fi*, pl. *jis*.

Els nexes D + *i*, G + *i*, i de vegades B + *i* i V + *i* donen *j*: PODIARE > *pújá*; HABEANT > *áijn*.

Entre vocals, T + *i* dóna el mateix resultat que la *d*; igual resultat dóna la *c* intervocàlica davant *e*, *i* : RATIONE > *riɔ̄*, PLACERE (> plaer) > *pleyé* (com FIDARE > *fiá*); SPATIU > *espáu* que s'ha conservat en l'expressió *espáu* *espáu* a poc a poc; DICET > *díu* (com PEDE > *péu*).

Metàtesi : En l'eivicenc surten alguns casos de metàtesi, per cert ben interessants : *ádenç* per *ànades* < ANATES; *kemí jerenal* camí general; *enrèpusá* per *entropeçar*; *geřefó* per *gafarró*.

*

MORFOLOGÍA

Un rastre del cas recte encara el trobem esporàdicament en l'eivicenc : *musénq* rector. Avui encara tot-hom diu : *a ka musénq* (cat. *musén*, amb perdua de la N final).

L'article masculí és *es* si el substantiu comença amb consonant, i *s* si comença amb vocal : *es kap*, *sqm̥*. L'article femení és *se* davant de consonant i *s* davant de vocal : *se dōnq*, *sqr̥*. En alguns casos se troba l'aglutinació de l'article : *ezeskárt* el card; *eskertéres de furmeçá* herba col. Darrera preposició, sobretot si aquesta és *en*, s'emplea sovint la forma *su* en lloc de *es* o *s* : *en ficsaré soliament en su datiu* (*ib.*, pàgina 187); *avans de pensar en sus altres pens en jo metex*; *ses personnes més ilustrades de s'Illa*, *ses que'n seues cunversacions vuldràn passà per més interesades en su prugrés y més amants de la Patria* (*ib.*, pàg. 183); ... *sensa 'spusarse 'qui les diga a sé mutiu de bul-la, o al menus, a passá per pagés en su tractu* (*ib.*); *en su meu conte* (*ib.*, pàg. 186).

Al costat d'aquest article procedent del llat. IPSE, s'usa l'article *el*, fem. *la* en casos com *EL Pare*, *EL Fill*, *L'Esperit Sant*, *EL Salvadó DEL món*, *EL Papa*, *EL Rey i LA Reina*, *EL Bisbe* (o *ES Bisbe*), *EL cel*, *LA glori*, *EL purgatori*, *L'infern*, *LA terra*, *LA vida i LA mort*, etc., etc. Es diu també : *fi DEL meu cor*, *L'estim més que LA meu ànima*; *En Pere s'ha avesat a no fer res y L'home s'hi troba be 'mb aqueixa feyna*. *Na Maria ha 'nat a vila a peu y LA dona està cansada*.

Els pronoms : a) *personals* : *yó*, *tú*, *él* (m.); *élē* (f.); *náltrus*; *váltrus*; *él̥s* (m.); *él̥s* (f.);

b) *possessius* : *míu*, *tíu*, *síu*, *nóstru*, *vóstru*.

c) *demonstratius* : *ic*, *éic*, *ekéic*, *ékéic*.

EL VERB

I. Verbs en -ARE

A.—Vocal de la radical A

PARABULARE. Inf.: *pellá*.—Part.: *pellát*.—Indic.: 1, *pálk*; 2, *pálles*; 3, *pálle*; 4, *pellám*; 5, *pelláu*; 6, *pállen*. — Subj. : a.) 1, *pálge*; 2, *pálgés*; 3, *pálge*; 4, *pellgém*; 5, *pellgéu*; 6, *pellgen*. b.) 1, *pálli*; 2, *pállis*; 3, *pálli*; 4, *pellém*; 5, *pelléu*; 6, *pállin*. — Imp. indic. : 1, *pelláve*; 2, -*es*; 3, -*e*; 4, -*em*; 5, -*eu*; 6, -*en*. — Imp. subj. : 1, *pellás*; 2, -*áses*; 3, -*ás*; 4, -*ásem*; 5, -*áseu*; 6, -*ásen*. — Fut. : 1, *pellérē*; 2, -*ás*; 3, -*á*; 4, *pellérém* i *pellérém*; 5, -*eu* i -*éu*; 6, -*án*. — Cond. : 1, *pellérēt*; 2, -*ies*; 3, -*ie*; 4, -*íem*; 5, -*ieu*; 6, -*ien*. — Perf. simple : 1, *pellí*; 2, *pellárēs*; 3, *pellá*; 4, *pellárem*; 5, *pelláreu*; 6, *pellárēn*. — Perf. perifr. : 1, *vai pellá*, etc.

B.—Vocal de la radical Õ

***TURBARE.** Inf.: *trubá*.—Part.: *trubát*.—Ind. pres.: 1, *tróp*; 2, *tróbes*; 3, *tróbe*; 4, *trubám*; 5, *trubáu*; 6, *tróben*. — Subj. pres. : 1, *tróbi*; 2, -*is*; 3, -*i*; 4, *trubém* i -*ém*; 5, -*eu* i *éu*; 6, *tróbin*. — Imp. ind. : 1, *trubáve*, etc. — Imp. subj. : 1, *trubás*; 2, -*áses*, etc. — Fut. : 1, *trubérē*; 2, -*ás*; 3, -*á*, etc. — Cond. : 1, *trubérēt*; 2, -*ies*; 3, -*ie*, etc. — Perf. : 1, *trubi*; 2, *trubárēs*; 3, *trubá*; 4, *trubárem*; 5, *trubáreu*; 6, *trubárēn*.

II. Verbs en -IRE

A.—Vocal de la radical Õ

DORMIRE. Inf. : *durmí*. — Part. *durmit*. — Ind. pres. : 1, *dórm*; 2, *dórms*; 3, *dórm*; 4, *durmím*; 5, *durmíu*; 6, *dórmén*. — Subj. pres. : 1, *dórmí*; 2, -*is*; 3, -*i*; 4, *durmigém*; 5, *durmigéu*; 6, *dórmín*. — Imp. ind. : 1, *durmíe*, etc. — Imp. subj. : 1, *durmís*; 2, -*isés*, etc. — Fut. : 1, *durmiré*; 2, -*ás*, etc. — Cond. : 1, *durmiré* etc. — Perf. : 1, *durmigé*; 2, *durmigérēs*; 3, *durmigé*; 4, *durmigérēm* i *durmiré*; 5, *durmigéreu* i *durmírēu*; 6, *durmigérēn* i *durmiré*.

*MORIRE. Inf. : *muri*. — Part. *mort*. — Ind. pres. : 1, *mórk*; 2, *mórs*; 3, *mór*; 4, *murim*; 5, *muriú*; 6, *móren*. — Subj. pres. : 1, *mórgē i mórgi*; 2, *mórges i mórgis*; 3, *mórgē i mórgi*; 4, *muriégem i murigém*; 5, *muriégu i murigéu*; 6, *mórgen i mórgin*. — Imp. ind. : 1, *murié*, etc. — Imp. sub. : 1, *muris*; 2, *murisés*, etc. — Fut. : 1, *muriré*; 2, -ás, etc. — Cond. : 1, *muririé*; 2, -és, etc. — Perf. : 1, *vaé muri*; 2, *murires i murigéres*; 3, *murigé*; 4, *murirém i murigérém*; 5, *muriréu i murigérém*; 6, *murirén i murigérén*.

APERIRE. Inf. : *ubri*. — Part. : *ubért*. — Ind. pres. : 1, *qb* i *qbr*; 2, *qbris*; 3, *qbri*; 4, *ubrim*; 5, *ubriú*; 6, *qbrin*. — Subj. pres. : 1, *qbri*; 2, -is; 3, -i; 4, *ubrigém i -ém*; 5, *ubrigéu i -éu*; 6, *qbrin i qbrigen*. — Imp. ind. : 1, *ubrié*, etc. — Imp. sub. 1, *ubris* etc. — Fut. : 1, *ubriré*, etc. — Cond. 1, *ubriririé* etc. — Perf. : 1, *vaé ubri*; 2, *ubrirates i ubrigéres*; 3, *ubrigé*; 4, *ubrirém i ubrigérem*; 5, *ubriréu i ubrigérem*; 6, *ubrirén i ubrigéren*.

B. — Vocal de la radical ö + palat.

COLLIGERE. Inf. : *kuyi*. — Part. : *kuyít*. — Ind. pres. : 1, *kúik*; 2, *kúis*; 3, *kúi*; 4, *kuyím*; 5, *kuyíu*; 6, *kúyen*. — Sub. pres. : 1, *kúige*; 2, -es; 3, -e; 4, *kuigém i kuigém*; 5, *kuigéu i kuigéu*; 6, *kúigen*. — Imp. ind. : 1, *kuyié*, etc. — Imp. sub. 1, *kuyis*; 2, -isés, etc. — Fut. : 1, *kuyiré*, etc. — Cond. : 1, *kuyirié*, etc. — Perf. : 1, *kuyi*; 2, *kuyires i kuyigéres*; 3, *kuyigé*; 4, *kuyirém i kuyigérem*; 5, *kuyiréu i kuyigérem*; 6, *kuyirén i kuyigéren*.

C. — Vocal de la radical u

Inf. : *fugi*. — Part. : *fuit*. — Ind. pres. : 1, *fúé*; 2, *fújes*; 3, *fúé*; 4, *fujím*; 5, *fujíu*; 6, *fújen*. — Subj. pres. : 1, *fújige i fúegi*; 2, *fújis*; 3, *fúji*; 4, *fujigém i -ém*; 5, -éu i -éu; 6, *fújin i fúegen*. — Imp. ind. : 1, *fujié*; 2, -es, etc. — Imp. sub. 1, *fujis i fujiges*; 2, *fujises i fujigéses*, etc. — Fut. : 1, *fujiré*; 2, -ás, etc. — Cond. 1, *fujirié*, etc. — Perf. : 1, *vaé fuji*; 2, *fujires i fujigéres*; 3, *fujigé*; 4, *fujirém i fujigérem*; 5, *fujiréu i fujigérem*; 6, *fujirén i fujigéren*.

III. Verbs en -ÉRE

A. — Vocal de la radical è

TENERE. Inf. : *tēnē* i *tēni*. — Part. : *tēngút*. — Ind. pres. : 1, *tēnk*; 2, *tēns*; 3, *tēt*; 4, *tēnim*; 5, *tēniu*; 6, *tēnen*. — Subj. pres. : 1, *tēnge*; 2, -*es*; 3, -*e*; 4, *tēngēm*; 5, *tēngēu*; 6, *tēngen*. — Imp. ind. : 1, *tēnē*, etc. — Imp. subj. : 1, *tēngēs*, etc. — Fut. : 1, *tēndré*; 2, -*ás*, etcétera. — Cond. : 1, *tēndriè*; 2, -*és*, etc. — Perf. : 1, *vaē tēni* i *tēngē*; 2, *tēngéres*; 3, *tēngēt*; 4, *tēngérem*; 5, *tēngéreu*; 6, *tēngéren*.

B. — Vocal de la radical ò

* POTERE. Inf. : *pudē* i *pudé*. — Part. : *pugút*. — Ind. pres. : 1, *pük*; 2, *pots*; 3, *pot*; 4, *pudem* i -*ém*; 5, *pudeu* i -*eu*; 6, *poden*. — Subj. pres. : 1, *púge*; 2, *púges*; 3, *púge*; 4, *pugém*; 5, *pugéu*; 6, *púgen*. — Imp. ind. : 1, *pudé*, etc. — Imp. subj. : 1, *pugés*; 2, *pugéses*, etc. — Fut. : 1, *pudré*; 2, -*ás*, etc. — Cond. : 1, *pudriè*; 2, -*és*, etc. — Perf. : *vaē pudé* i *pudé*; 2, *pugéres*; 3, *pugé*; 4, *pugérem*; 5, *pugéreu*; 6, *pugéren*.

VOLERE. Inf. : *vulē* i *vulé*. — Part. : *vulgút*. — Ind. pres. : 1, *vúi*; 2, *vóls*; 3, *vól*; 4, *vulém*; 5, *vuléu*; 6, *vólen*. — Subj. Pres. : 1, *vúlge*, *vúige* i *vúge*; 2, -*es*; 3, -*e*; 4, *vulgém*, *vuigém* i *vuigém*; 5, -*eu* i -*eu*; 6, *vúlgen* i *vúigen*. — Imp. ind. : 1, *vuliè*, etc. — Imp. subj. : 1, *vulgés* i *vuigés*, etc. — Fut. : 1, *vuldré*; 2, -*ás*, etc. — Cond. : 1, *vuldríè*; 2, -*és*, etc. — Perf. : 1, *vaē vulé* i *vulé*; 2, *vulgéres*; 3, *vulgé*; 4, *vulgerem*; 5, *vulgereu*; 6, *vulgeren*.

IV. Verbs en -RE

PERDERE. Inf. : *pérdré*. — Part. : *perdút*. — Ind. pres. : 1, *pért*; 2, *pérts*; 3, *pért*; 4, *pérdem*; 5, *pérdeu*; 6, *pérden*. — Subj. pres. : 1, *pérdi*; 2, -*is*; 3, -*i*; 4, *pérdem*; 5, *pérdeu*; 6, *pérdin*. — Imp. ind. : 1, *pérdré*; 2, -*es*, etc. — Imp. subj. : 1, *pérdis*; 2, -*éses*, etc. — Fut. : 1, *pérdré*; 2, -*ás*, etc. — Cond. : 1, *pérdríè*; 2, -*és*, etc. — Perf. : 1, *pérdi*; 2, -*éres*; 3, -*t*; 4, -*érem*; 5, -*éreu*; 6, -*éren*.

V. Verbs especials

* ESSERE. Inf. *sé*. — Part. *sét*. — Ind. pres. : 1, *sóm*; 2, *éts*; 3, *és*; 4, *sóm*; 5, *sóu*; 6, *són*. — Subj. pres. : 1, *síge*; 2, *síges*; 3, *síge*; 4, *sigém*; 5, *sigéu*; 6, *sigén*. — Imp. ind. : 1, *ére*; 2, *éres*; 3, *ére*, etc. — Imp. subj. : 1, *fós*; 2, *fóses*; 3, *fós*, 4, *fósem*; 5, *fóseu*; 6, *fósen* i també : 1, *sigés*; 2, *sigéses*; 3, *sigés*; 4, *sigésem*; 5, *sigéseu*; 6, *sigésen*. — Fut. : 1, *seré*; 2, -ás, etc. — Cond. : 1, *seré*; 2, -íes, etc. — Perf. : 1, *vae sé*; 2, *váres sé*, etc.

ANAR. Inf. *ená*. — Part. *enát*. — Ind. pres. : 1, *váte*; 2, *vás*; 3, *vá*; 4, *enám*; 5, *enáu*; 6, *ván*. — Subj. pres. : 1, *váji* i *vájige*; 2, *vájis* i *vájiges*; 3, *váji* i *vájige*; 4, *eném* i -ém; 5, *enéu* i -éu; 6, *vájigen*, -in, *vájen* i *vájin*. — Imp. ind. : 1, *enáve*; 2, -és, etc. — Imp. subj. : 1, *enás*; 2, *enáses*, etc. — Fut. : 1, *eniré*; 2, -ás, etc. — Cond. : 1, *eniré*; 2, -íes, etc. — Perf. : 1, *eni*; 2, *enáres*; 3, *ená*; 4, *enárem*; 5, *enáreu*; 6, *enáren*.

FACERE. Inf. *fe*. — Part. *fít*. — Ind. pres. : 1, *fás*; 2, *fás*; 3, *fá*; 4, *fém*; 5, *féis*; 6, *fan*. — Subj. pres. : 1, *fáse* i *fási*; 2, -es i -is; 3, -e i -i; 4, *fesém* i *feském*; 5, *feséu*; 6, *fásen*, *fásin* i *fáskin*. — Imp. ind. : 1, *féye*; 2, -es, etc. — Imp. subj. : 1, *fés*; 2, *físes*; 3, *fés*, etc. — Fut. : 1, *feré*; 2, -ás, etc. — Cond. : 1, *feré*; 2, -íes, etc. — Perf. : 1, *vae fe*; 2, *ferés*; 3, *fe*; 4, *ferém*; 5, *feréu*; 6, *ferén*.

DICERE. Inf. *di*. — Part. *dit*. — Ind. pres. : 1, *dík*; 2, *díus*; 3, *díu*; 4, *déim*; 5, *déis*; 6, *diwén*. — Subj. pres. : *díge*; 2, *díges*; 3, *díge*; 4, *digém* i -ém; 5, -éu i -éu; 6, *dígen*. — Imp. ind. : 1, *déye*; 2, -es, etc. — Imp. subj. : 1, *digés*; 2, -éses, etc. — Fut. : 1, *diré*; 2, -ás; 3, -á, etc. — Cond. : 1, *diré*; 2, -íes, etc. — Perf. : 1, *vae di*; 2, *digérés*; 3, *digé*; 4, *digérém*; 5, *digéréu*; 6, *digérén*.